

[Helge Larsen.]

en eventuel offentliggørelse af et eventuelt fotografi, men for at få sagen belyst ud fra det, der var og er grundlaget for bispefrihedsloven. Ved denne lov anerkendte man en biskops ret til at blive fritaget for ordination af og tilsyn med en kvindelig præst, hvis det stred mod hans samvittighed at ordinere og føre tilsyn. Denne samvittighedsfrihed for en biskop, i dette tilfælde biskop Baun, ønsker jeg under ingen omstændigheder at anfægte. Den er hans selvfølgeligelige ret, og den er lovfæstet, lige så vel som en kvindes ret til at blive præst og en menigheds ret til at vælge den præst, den ønsker, er lovfæstet. Helga Jensen sidder altså som hjælpepræst i Skive med samme ret, som biskop Baun er biskop i Viborg, men biskop Baun kan ikke anerkende hendes åndelige eller teologiske ret til embedet, og derfor er han altså fritaget for at føre det åndelige tilsyn med hende. Skulle alt så ikke være godt? Jeg synes det, og det troede man vel også, da bispefrihedsloven gennemførtes.

Men så kom altså det tilfælde i Skive, hvor biskop og kvindelig præst skulle være i kirke sammen — i den kvindelige præsts kirke og iblandt hendes menighed. Her havde det vel været rimeligt, om biskoppen havde husket den gode regel for menneskeligt samkvem, at éns ret aldrig kan gå videre end til den grænse, hvor dens hævdelse vil krænke andres ret, og så havde resigneret i sin selvhævdelse. Det ville have været en handlemåde, der havde været forbilledlig for omgangsformen imellem mennesker med divergerende anskuelser; men den udeblev altså.

Da man jo ved, at der efter en grundstensnedlæggelse følger en kirkeindvielse og dermed en ny situation med konfliktmulighed, er det, jeg gerne vil stille kirkeministeren følgende spørgsmål: hvad vil kirkeministeren gøre i anledning af, at biskop Chr. Baun, Viborg, har frabedt sig hjælpepræst Helga Jensens tilstedeværelse ved grundstensnedlæggelsen til ny kirke i Skive?

Kirkeministeren (Bodil Koch): Det ærede medlem hr. Helge Larsen, som synes at have specialiseret sig i biskoppers adfærd, ønsker at få at vide, hvad jeg som kirkeminister vil gøre i anledning af den noksom

udskregne episode, der fandt sted den 4. oktober ved grundstensnedlæggelsen til den nye kirke i Skive. Herpå kan jeg for så vidt svare ganske kort: jeg vil absolut intet gøre. Men i betragtning af den ustyrlige interesse, denne sag har vakt, er det dog næppe rimeligt at nøjes med at svare så kategorisk.

Allerede den 6. oktober modtog jeg det ærede medlems henvendelse, og på grund af folketingets læseferie har der været god tid til at opfatte den bølge af lidenskab, som har rejst sig i denne affæres kølvand.

Jeg må indrømme, at det, der mest har vakt min interesse i hele denne sag, er offentlighedens reaktion på den. Hvorfor ophidser den gemytterne i den grad? Mon ikke fordi de fleste menneskers erkender, hvad det vil sige på udefinerbar måde at være udsat for pres og også selv udøve pres på andre? Utålsom handlemåde er et velkendt fænomen, som kan dække sig under mange motivforskydninger: bedreven, samvittighed og fromhed. Men da det ærede medlem er så interesseret i biskoppers adfærd, synes jeg ikke, det er ubetimeligt at gøre ham opmærksom på, at sidste år under Skives sognepræsts sygdom konstituerede biskop Baun kaldskapellanen i hans embede med bistand af hjælpepræsten Helga Jensen. Det var korrekt, men det var også hensynsfuldt, for biskoppen kan konstituere, hvem han vil. Det vakte imidlertid ringe opmærksomhed, at han som administrerende biskop fandt det i sin orden, at Helga Jensen deltog i embedets betjening. Alt, hvad han fik for sin korrekte optræden dengang, var, at folk nu talte om, at han havde skiftet standpunkt og nu anerkendte kvindelige præster. Måske har det ærgret ham — biskopper er også en slags mennesker — og det kan måske være forklaringen på, at det unægtelig lidt pudsige fotograferingsproblem er opstået. Men nok om det.

Biskop Baun talte med biskop Erik Jensen om sagen. Han fandt Helga Jensens tilstedeværelse uønskelig og følte sig ubekvem ved tanken om, at hun deltog i præsteprocessionen. Det kan man billige eller ikke billige, som man vil, men han talte altså med tilsynsbiskoppen Erik Jensen om sagen, idet han dog udtrykkelig tilføjede, at han naturligvis ingen mulighed havde for at henvende sig til Helga Jensen i den